

Birgit er blevet tørlagt

Det bedste er efter hendes mening et dybfølt tak fra datteren

AF HENNING THULSTRUP
Illustration: Mik

ALKOHOLBEHANDLING
Birgit Andersen har ikke rørt en dråbe alkohol i løbet af det seneste år.
Den 43-årige kvinde fra Ikast-egnen kommer hver uge

på Misbrugscentret i Svaneparken i Ikast, hvor hun får sin Antabus.

- Jeg ved ikke, hvorfor jeg var så dum. Det var vel en kombination af kedssomhed og private problemer, siger Birgit Andersen med masser af selvbebrejdelse i stemmen.

For et år siden kunne hun dagligt skylle op til to flasker rødvin med dagligt.

- Det startede med et par glas, men forbruger steg langsomt, fortæller hun.

Birgit Andersen er i dag glad

for at være alkoholfri og ryster på hovedet at, at det i det hele taget kom så langt ud, inden hun vågnede op.

Det er faktisk en sagsbehandler på Jobcentrets fortløbet, at hun i dag er tørlagt.

- Jeg skulle som møde op, så jeg kunne få min kontaktløjse. Jeg havde allerede nået et par glas rødvin, da min sagsbehandler spurgte, om jeg var arbejdsparat. Næh, røg det ud af mig. Det medførte, at sagsbehandleren spurgte, om jeg havde problemer, og det kunne

jeg jo kun erkende, erinder Birgit Andersen.

Hun talte løs om sine problemer, og det fik i sidste ende sagsbehandleren til at tage telefonen og ringe til Center for Rusmiddelbehandling eller Misbrugscentret, som det kaldes i daglig tale. Han fik en aftale dagen efter.

- Jeg gik hjem og holdt mig fra spiritus. Dagen efter fulgte jeg med min sagsbehandler til Misbrugscentret. Jeg husker, at jeg var sur over, at jeg ikke straks kunne få min antabus,

fortæller den 43-årige kvinde.

Hun holdt sig fra flasken i weekenden, og det har hun så gjort siden. Hun er også kommet i arbejde, og solen er i det hele taget atter dukket op i Birgit Andersens liv.

- Valgkollikere har jo alle et motto, nemlig »i morgen«. Det hele kan vente til imorgen, men dermed vokser problemerne sig jo bare større og større, og det hele bliver endnu mere uoverskueligt, så man må dulme det hele i alkohol, siger Birgit Andersen.

Hun er lykkelig for livet uden alkohol.

- Jeg har haft mange glæder, men en største fik jeg i forbindelse med Mors Dag, hvor min datter havde skrevet et brev til mig. Her stod blandt andet, at hun var så glad for, at jeg ikke længere drak. Det fik tårerne frem, fortæller Birgit Andersen.

Gennem det sidste år er Birgit Andersen brokigt mødt op hver mandag og torsdag for at få sin Antabus.

Alkoholbehandlingen startede for Birgit Andersen med en lang samtale. FOTO: TOM LAMSEN